

[Aksel Larsen.]

påny minder om denne idé, at opfordre repræsentanter for tingets partier til at oplyse, om de ikke vil foretrække, at man går den vej.

Man må være klar over, at her drejer det sig ikke i så høj grad om en justitsministers person og prestige; det er meget muligt, den højtærede minister hr. Busch-Jensens ministerdage forlængst er talte, men det ændrer ikke justitsministeriets og anklagemyndighedens forhold og ansvar i disse sager. Jeg ved godt, at man kan stemme en dagsorden ned, jeg ved godt, at man kan lade, som om ingenting er sket, men jeg ved, at der i størsteparten af befolkningen — også blandt det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts og det ærede medlem hr. Knud Kristensens vægere — er en utryghed med hensyn til justitsvæsenets og politiets øverste ledelse. Der er en tillidskrise af dimensioner, som vi sjældent eller måske aldrig før har oplevet det, og jo mere man forsøger at forhindre, at der skabes klarhed, ved at man lægger en parlamentarisk dyne over det hele, som man gør ved enten at gå udenom sagen, ved at tie stille eller ved at stemme dagsordener ned, des værre bliver det med denne tillidskrise. Derfor kan jeg sige, som højesteretsagfører Ejvind Møller sagde i sit slutord i Studenterforeningen, at der bliver ikke ro om denne sag, før anklagemyndighedens og justitsministeriets forhold og ansvar er klarlagt i alle enkeltheder. Jeg henstiller derfor til tingets medlemmer endnu en gang at overveje deres stilling.

Man har sagt, at det kun er professionelle urostiftere, der opererer her — selv den højtærede justitsminister har ment at måtte gå så langt ned som til at bruge dette argument. Ja, her ser vi altså, at „Bornholms Avis og Amtstidende“ — og jeg tager vist ikke meget fejl, når jeg mener, at den er organ for det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts parti — på forsidens har følgende 3-spaltede overskrift:

„Busch-Jensen med ryggen mod muren i folketinget i dag.“

Og på side 3 en 3-spaltet overskrift, sålydende:

„Busch-Jensen giver urigtige oplysninger om Wright, Thomsen & Kier på Bornholm.“

Det synes altså, som om der er andre end kommunisterne, der interesserer sig for disse sager og er utrygge.

Man kan, lige så meget man vil, fortælle, at vi er professionelle urostiftere, at vi forfølger ganske bestemte formål o. s. v., men man står svagt, når man ikke vover at gå ind på de saglige argumenter, vi er fremkommet med, når man forsøger at tie dem ihjel eller at kvæle dem ved afstemninger her i tinget.

Vi har før Tysklands kapitulation erklæret, at vi ville have udrensning herhjemme, og vi har erklæret det efter kapitulationen — og dengang var alle enige om det. Vi er stadigvæk af den samme mening. At folketingets flertal, at flertallet af landets partier, og at selv den højtærede justitsminister har skiftet mening, kan ikke få os til at skifte mening.

Inden vi skrider til afstemning om den af mig foreslåede dagsorden, henstiller jeg endnu engang disse betragtninger til overvejelse hos tingets ærede medlemmer.

Formanden: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har ordet for en kort bemærkning.

Viggo Starcke: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fuldstændig ret i, at der har hersket en tillidskrise overfor den højtærede justitsminister, men efter at det ærede medlem nu har haft sagen under så grundig behandling, må man sige, at tilliden næsten er genopbygget.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Ja, der er jo ikke grund for mig til at sige noget som helst om — hvad skal jeg sige, jeg kan ikke finde noget andet ord end „realiteten i“, selvom det er galt —, i det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde. Der var jo intet i det, intet andet, end at det ærede medlem har fundet „Bornholms Tidende“ — eller hvad det nu var for et blad — som den redningsplanke, han kan søge at klamre sig til i forsøget på igen at stable det ansigt op, som han mistede i går. Er det andet? Sort tale og snak. Jeg har imødegået det, som står i „Bornholms Tidende“, såvidt jeg har forstået det.

Jeg må bede de ærede medlemmer om at stemme dagsordenen ned.